

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 7 februari 2007

Nr 67—74

INNEHÅLL

Nr		Sidan
67	Lag om ändring av 1 § i lagen om Finlands delegation i Europarådet	217
68	Lag om ändring av 2 a kap. 6 § i strafflagen	218
69	Lag om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet	219
70	Lag om ändring av kommunikationsmarknadslagen	225
71	Lag om Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet	228
72	Lag om ändring av lagen om statens bostadsfond	230
73	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med den palestinska myndighetens presidentkansli om Finlands bistånd till den internationella särskilda mekanismen .	231
74	Utrikesministeriets förordning om ändring av arbetsordning för utrikesministeriet	232

Nr 67

Lag

om ändring av 1 § i lagen om Finlands delegation i Europarådet

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 april 1989 om Finlands delegation i Europarådet (354/1989) 1 §, sådan den lyder i lag 35/2000, som följer:

1 §

Val av ombud

riksmöte inom sig fem ombud och lika många
suppleanter till Europarådets parlamentariska
församling.

Riksdagen väljer under valperiodens första

Denna lag träder i kraft den 22 mars 2007.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

LM 66/2006
GrUB 11/2006
RSk 43/2006

14—2007

895043

Nr 68

L a g

om ändring av 2 a kap. 6 § i strafflagen

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 a kap. 6 § i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889), sådan paragrafen lyder i lag 550/1999, ett nytt 4 mom. som följer:

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

6 §

Eftergift i fråga om förvandlingsstraff för böter eller delar av böter

Ett bötesstraff som dömts ut i strafforder-

Helsingfors den 2 februari 2007

förfarande och vars belopp är högst 20 dagsböter förvandlas inte till fängelse. Böterna förvandlas inte heller till fängelse när domstolen har dömt ut dem i en rättegång till följd av gensaga mot straffanspråket.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2007.
Denna lag tillämpas på böter som dömts ut i en rättegång till följd av gensaga mot ett straffanspråk, om allmänna åklagaren har fått en anmälan om gensaga efter att denna lag har trätt i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Leena Luhtanen*

Nr 69

Lag

om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 juni 2004 om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnanläggningar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) lagens rubrik, 1 §, 2 § 2 och 3 punkten, 3 § 3 mom., i 4 § det inledande stycket samt 1 och 5—7 punkten, 5 § 1 punkten, 6 § 1 punkten, 8 och 9 §, 10 § 1 och 2 mom., 11 § 1 mom., 12 §, 16 § 2 mom., 17 § 1 och 2 mom., 19 § 2 mom., 21 §, 22 § 1 och 2 mom. samt 25 § 2 mom.,
av dem 10 § 2 mom. sådant det lyder i lag 107/2007, och
fogas till 2 § nya 4—11 punkter, till 4 § nya 1 a—1 c samt nya 8 och 9 punkter, till lagen ett nytt 2 a kap., till 13 § ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 20 a §, som följer:

Lag

om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om de skyddsåtgärder som skall iakttas i hamnar.

Denna lag innehåller även de bestämmelser om nationellt genomförande som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EG) nr 725/2004, nedan förordningen om sjöfartsskydd.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *hamninnehavare* den som håller en hamn eller hamnanläggning,

3) *farligt föremål* ett sådant föremål, en sådan imitation av ett föremål eller ett sådant ämne som kan äventyra eller som kan användas för att äventyra säkerheten ombord på ett fartyg eller i en hamn eller de personers säkerhet som befinner sig där,

4) *hamnskyddsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG om ökat hamnskydd,

5) *skyddsnivå* nivån på de skyddsåtgärder som vidtas för att skapa beredskap mot försök till säkerhetstillbud eller mot att ett säkerhetstillbud inträffar,

6) *skyddsnivå 1* den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid skall upprätthållas,

7) *skyddsnivå 2* den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder skall upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud,

8) *skyddsnivå 3* den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätt-

RP 224/2006
KoUB 26/2006
RSv 215/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG (32005L0065); EGT nr L 310, 25.11.2005, s. 28

hållas under en begränsad tidsperiod då ett säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera säkerhetstillbudets specifika mål,

9) *hamnskyddsområde* ett område som fastställs utifrån en skyddsutredning enligt denna lag och för vilket uppgörs en skyddsplan, och som skall markeras väl synligt med tydliga märken och skyltar med information om skyddsområdet på finska, svenska, engelska och ryska,

10) *hamnanläggning* en plats där personer eller gods förflyttas till eller från fartyget eller där hamntjänster tillhandahålls,

11) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981).

3 §

En behörig myndighets allmänna uppgifter

Sjöfartsverket, gränsbevakningsväsendet och tullverket skall informera polisen om de allvarliga brister som de observerat i efterlevnaden av de bestämmelser som avses i 1 mom. med tanke på bedömningen av den skyddsnivå som definieras i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och i 2 § 5—8 punkten i denna lag.

4 §

Sjöfartsverkets särskilda uppgifter

Sjöfartsverket är den nationella myndighet med ansvar för sjöfartsskyddet och skyddsåtgärderna i hamnar som avses i artikel 2.6 i förordningen om sjöfartsskydd. Utöver detta har Sjöfartsverket till uppgift att

1) utföra skyddsutredningar av hamnanläggningar och hamnar, godkänna fartygens, hamnarnas och hamnanläggningarnas skyddsplaner, besiktiga fartyg samt utfärda certifikat

på det sätt som föreskrivs i förordningen om sjöfartsskydd och i denna lag,

1 a) på basis av skyddsutredningen och på hamninnehavarens framställning godkänna gränserna för hamnskyddsområdet och vilka av hamnpersonalen som skall omfattas av en säkerhetsutredning som avses i lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) samt sörja för översynen av hamnarnas skyddsplaner i enlighet med denna lag,

1 b) godkänna hamnskyddschefen och den övriga centrala skyddspersonalen på framställning av hamnen och på basis av säkerhetsutredningen,

1 c) vara hamnskyddsmyndighet enligt artikel 5 i hamnskyddsdirektivet,

5) i behövlig omfattning, effektivt och utan obefogat dröjsmål informera om den skyddsnivå som polisen meddelat verket och om ändringar i denna skyddsnivå samt vid behov ge närmare upplysningar i ärendet, samt utifrån en riskanalys fastställa skyddsnivån för ett fartyg som för finsk flagg i utlandet och förmedla uppgiften om detta till polisen för fastställelse,

6) göra de administrativa anmälningar som hänför sig till sjöfartsskyddet,

7) ge anvisningar om och kontrollera övningar som tillsynsmyndigheterna ordnar enligt bilaga III till hamnskyddsdirektivet,

8) övervaka att de säkerhetskontroller som avses i denna lag utförs i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd och denna lag, samt

9) utföra övriga uppgifter som i denna lag föreskrivs för verket.

5 §

Gränsbevakningsväsendets särskilda uppgifter

Gränsbevakningsväsendet har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) upprätthålla en kontaktpunkt för mottagande av rapporter om hot mot fartygs och hamnars säkerhet samt för mottagande av skyddslarm,

6 §

Polisens särskilda uppgifter

Polisen har, utöver vad som i övrigt bestäms i denna lag, till uppgift att

1) fastställa den skyddsnivå som avses i kapitel XI-2 regel 1 punkt 1.14 i bilagan till SOLAS-konventionen, vilken utgör bilaga till förordningen om sjöfartsskydd, och i 2 § 5—8 punkten i denna lag, och utgående från de uppgifter polisen har till sitt förfogande fatta beslut om höjning och sänkning av skyddsnivån samt meddela närmare anvisningar om hur man skall skydda sig mot risksituationer,

2 a kap.

Sjöfartsskyddet i hamnar

7 a §

Skyddsutredning

För varje hamn skall göras en skyddsutredning.

I skyddsutredningen skall på behörigt sätt beaktas de detaljerade krav som anges i bilaga I till hamnskyddsdirektivet, särdragen hos olika hamndelar och de skyddsutredningar av hamnanläggningarna i hamnen som utförts i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd.

Skyddsutredningen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

7 b §

Hamnskyddsplan

På basis av skyddsutredningen för en hamn skall uppgöras en hamnskyddsplan.

I hamnskyddsplanen skall beaktas minst de detaljerade krav som anges i bilaga II till hamnskyddsdirektivet.

Hamnskyddsplanen skall inbegripa de skyddsplaner som i enlighet med förordningen om sjöfartsskydd gjorts upp för hamnanläggningarna i hamnen.

I hamnskyddsplanen skall för varje skyddsnivå som avses i 2 § 5—8 punkten och särskilt för varje hamndel fastställas

- 1) de förfaranden som skall iakttas,
- 2) de åtgärder som skall vidtas, och
- 3) vilka insatser som krävs.

Hamnskyddsplanen skall ses över när omständigheterna förändras och med minst fem års mellanrum.

7 c §

En hamnanläggning av samma omfattning som hamnskyddsområdet

Om gränserna för en hamnanläggning har fastställts så att den omfattar hela hamnskyddsområdet skall de bestämmelser i förordningen om sjöfartsskydd som gäller detta ha företräde.

7 d §

Hamnskyddschef

Varje hamn skall ha en skyddschef. En skyddschef kan vara skyddschef för flera hamnar. Hamnskyddschefen skall vara kontaktperson för hamnskyddsfrågor. Hamnskyddschefen och hamnanläggningens skyddschef skall samarbeta sinsemellan.

8 §

Säkerhetskontroller

I syfte att förhindra olagliga gärningar som skadar fartyg, hamnskyddsområden eller personer som befinner sig inom sådana får det utföras kontroller av fartyg, fartygs last, lastenheter och lastunderlag, förnödenheter som används för proviantering av fartyget och utrustande av fartyget samt byggnader, lokaler och förvaringsutrymmen i anslutning till hamnskyddsområdet. Kontroller får dock inte utföras i sådana delar av byggnader och fartyg som uteslutande används som bostadsutrymmen. Kontroller i sådana utrymmen som används för boende och som också används som driftsställe eller för affärsverksamhet får utföras endast om detta av grundad anledning är nödvändigt för att förhindra gärningar som avses i detta moment.

Säkerhetskontroller av postförsändelser skall genomföras på ett sätt som inte äventyrar brevhemligheten.

I sådant syfte som avses i 1 mom. kan med hjälp av metalldetektor eller någon annan liknande teknisk anordning kontrolleras att en passagerare inte i sina kläder har eller annars bär på sig eller har med sig farliga föremål. Passageraren kan då också utfrågas. Om det finns grundad anledning att misstänka att någon har med sig ett farligt föremål kan denna kontrolleras i syfte att finna föremålet. Även personer som arbetar på fartyget eller inom hamnskyddsområdet kan åläggas att genomgå säkerhetskontroll eller bli utfrågade samt, om särskilda skäl kräver det, även personer som i övrigt vistas där.

På fartyget eller inom hamnskyddsområdet har den som utför kontroller rätt att frånta en person farliga föremål eller ämnen som påträffas vid kontrollen eller någon annanstans och vars innehav förbjuds någon annanstans i lag.

De föremål eller ämnen som fråntagits en person skall överlämnas till polisen eller, om inget hinder föreligger enligt lag, returneras till den kontrollerade när han eller hon avlägsnar sig från fartyget eller hamnskyddsområdet.

9 §

Lovliga farliga föremål

Den som utför kontroller på ett fartyg eller inom ett hamnskyddsområde får förordna att farliga föremål som en person med stöd av ett behörigt tillstånd eller annars lagligen har rätt att föra med sig, före tillträdet till fartyget eller hamnskyddsområdet skall överlämnas för att förvaras separat ombord på fartyget eller inom hamnskyddsområdet. Föremålen skall returneras då personen lämnar fartyget eller hamnskyddsområdet. Om ett föremål inte då riskfritt kan returneras, skall det överlämnas till polisen antingen för att återlämnas till den person som blivit kontrollerad eller för åtgärder som anges i 24 § i polislagen (493/1995).

10 §

Rätt att utföra säkerhetskontroller

En gränsbevakningsman, en polisman eller en tullman har rätt att utföra en sådan säkerhetskontroll som avses i denna lag för att

förhindra att farliga föremål används för olagliga gärningar som skadar ett fartyg eller ett hamnskyddsområde eller personer som befinner sig där.

Andra än i 1 mom. nämnda personer kan ges i uppdrag att utföra i 1 mom. avsedda säkerhetskontroller om de uppfyller de villkor som i 12 § i lagen om ordningsvakter (533/1999) ställs för godkännande som ordningsvakt eller om de har fått utbildning till säkerhetskontrollör enligt ett utbildningsprogram som godkänts av Luftfartsförvaltningen och om polisen i båda fallen har godkänt dem för uppgiften. Vid behandlingen av godkännandet har polisen rätt att använda de registeruppgifter på vilka en begränsad säkerhetsutredning enligt lagen om säkerhetsutredningar kan grunda sig. Polisens godkännande gäller i hela landet.

11 §

Principen om minsta olägenhet

Säkerhetskontrollerna skall utföras så att de inte vållar onödig olägenhet för den person eller det objekt som kontrolleras. Åtgärden får inte onödigt försvåra eller störa den övriga verksamheten på fartyget eller i hamnskyddsområdet.

12 §

Tvångsåtgärder som hänför sig till en person

Om någon vägrar underkasta sig en sådan kontroll som avses i denna lag eller om det med fog kan misstänkas att personen utgör ett hot mot sjösäkerheten, kan en gränsbevakningsman, polisman eller tullman förvägra personen tillträde till fartyget eller hamnskyddsområdet eller avlägsna personen från fartyget eller hamnskyddsområdet. Åtgärden får vid behov vidtas med användande av sådana maktmedel som kan anses nödvändiga och försvarbara med hänsyn till äventyrandet av sjösäkerheten, uppträdandet hos den som skall avlägsnas samt övriga omständigheter.

Bestämmelser om excess i samband med användningen av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889).

13 §

Lämnande av uppgifter innan fartyget anlöper hamn

Sjöfartsverket får på de villkor som anges i artikel 7 i förordningen om sjöfartsskydd på ansökan medge befrielse från skyldigheten att lämna de uppgifter som avses i 1 mom.

16 §

Skyldighet att förete material

Den behöriga myndigheten har rätt att av fartygets befälhavare och andra som tjänstgör på fartyget samt av dem som arbetar inom hamnskyddsområdet få information och bistånd när det gäller att kontrollera att fartyget eller hamnskyddsområdet uppfyller bestämmelserna i förordningen om sjöfartsskydd och bestämmelserna i denna lag.

17 §

Teknisk övervakning

Utöver vad som bestäms någon annanstans i lag har polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket rätt att, efter att på förhand med ett lämpligt tecken ha meddelat detta, på platser till vilka allmänheten har tillträde inom området för en finsk hamn som avses i denna lag företa sådan teknisk övervakning som avses i 28 § 1 mom. 1 punkten i polislagen för genomförande av sjöfartsskyddet. Teknisk övervakning får dock inte ske på platser som omfattas av hemfriden, på toaletter, i omklädningsrum eller på någon annan motsvarande plats eller i personalutrymmen eller arbetsrum som anvisats arbetstagarna för deras personliga bruk. Automatisk upptagning av ljud eller bild med hjälp av en teknisk anordning får göras när detta är nödvändigt i syfte att förhindra brott som avses i 34 a kap. i strafflagen eller i syfte att identifiera personer som är efterlysta för brott som avses i nämnda kapitel eller som på sannolika skäl misstänks för sådana brott. De myndigheter som nämns i detta moment får inom hamnskyddsområdet placera anordningar som används för den tek-

niska övervakningen, om inte detta medför oskälig olägenhet för hamninnehavaren.

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket har rätt att av hamninnehavaren och redaren till sitt förfogande få övervakningsmaterial från tekniska anordningar som förlöpande förmedlar eller tar upp bilder och som av hamninnehavaren eller redaren placerats inom ett sådant finskt hamnskyddsområde eller ombord på ett sådant finskt fartyg som avses i denna lag, om en skyddsnivå som avses i 2 § 7 eller 8 punkten i denna lag har fastställts. Uppgifter som avses i detta moment får lämnas ut även genom teknisk anslutning.

19 §

Avhjälpan av brister samt tvångsmedel

Om hamninnehavaren motsätter sig kontroll, inte överlämnar material som avses i 16 eller 17 § eller inte iakttar ett föreläggande som avses i 1 mom. eller underlåter att avhjälpa en brist eller ett missförhållande inom den frist som Sjöfartsverket fastställt, får verket enligt prövning avbryta arbetet vid hamnanläggningen eller inom hamnskyddsområdet tills felet eller bristen har avhjälpits eller materialet överlämnats. Polisen och hamninnehavaren skall utan dröjsmål informeras om beslutet.

20 a §

Samarbete mellan den som utför en säkerhetskontroll och den behöriga myndigheten

Den som utför en säkerhetskontroll har rätt att underrätta tullverket eller gränsbevakningsväsendet om iakttagelser som är relevanta för verksamheten vid inrättningen.

21 §

Ersättande av kostnader

Bestämmelser om avgift för utförande av skyddsutredningar, godkännande av skyddsplaner och för utfärdande av certifikat samt om grunderna för avgifterna finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om det vid kontroller som avses i denna lag upptäcks sådana brister som enligt förordningen om sjöfartsskydd eller denna lag berättigar till att stoppa ett fartyg, begränsa fartygets verksamhet eller avbryta arbetet vid en hamnanläggning eller inom ett hamnskyddsområde, skall redaren, dennes representant i Finland eller hamninnehavaren ersätta alla kostnader som hänför sig till de extra kontrollerna.

22 §

Behandling och hemlighållande av information

Informationen i skyddsutredningar och skyddsplaner får behandlas endast av de personer som en behörig myndighet har anvisat för uppgiften, av redarens, fartygets, hamnanläggningens och hamnens skyddschefer samt av de personer som skyddscheferna anvisat för uppgiften.

En person som är anställd hos en redare, på ett fartyg eller hos en hamninnehavare eller en person som hos dessa sörjer för skyddsarrangemang får inte för en utomstående röja vad han eller hon i sina arbetsuppgifter har fått veta om skyddsutredningar och skyddsplaner eller

om omständigheter som anknyter till genomförandet av dessa och inte heller vad som framkommit i samband med kontroll av postförsändelser.

25 §

Ändringssökande

Ändringssökande hindrar inte att ett fartyg stoppas, att verksamheten på ett fartyg, vid en hamnanläggning eller inom ett hamnskyddsområde begränsas eller att ett beslut om en i 12 § avsedd tvångsåtgärd som hänför sig till en person verkställs, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2007.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Som en i 10 § i denna lag avsedd person som har rätt att utföra säkerhetskontroller kan även anlitas en person som före ikraftträdandet av denna lag har godkänts som säkerhetskontrollör i överensstämmelse med 9 § 2 mom. i lagen om säkerhetskontroller inom flygtrafiken (305/1994).

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Nr 70

Lag

om ändring av kommunikationsmarknadslagen

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 35 och 58 a §, av dem 58 a § sådan den lyder i lag 759/2006,
ändras 2 § 27 punkten, 34 och 38 §, av dem 38 § sådan den lyder i lag 26/2006, samt 59 och 60 §, vilka samtidigt flyttas till det nya 6 a kap. som fogas till lagen, och 88 §, samt fogas till 2 § en ny 28 punkt, till lagen ett nytt 6 a kap. och en ny 83 a § samt till 87 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

27) *konsument* en fysisk person som använder tjänster i huvudsak för något annat ändamål än näringsverksamhet,

28) *samhällsomfattande tjänster* tillhandahållande av allmänna telefonitjänster på ett visst ställe samt tillhandahållande av nummerupplysningstjänster eller telefonkatalogstjänster.

34 §

Skyldighet att ordna nationell roaming

Kommunikationsverket kan genom ett beslut enligt 18 § ålägga företag med betydande marknadsinflytande som är verksamma i ett mobilnät en skyldighet att ordna nationell roaming.

RP 150/2006
 KoUB 32/2006
 RSV 247/2006

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG; EGT nr L 204, 21.7.1998, s. 37

2 895043/14

38 §

Eget bruk eller eget rimligt framtida behov

Trots att en skyldighet införts med stöd av 23—30, 34 och 36 § finns skyldigheten inte, om föremålet för nyttjanderätten är i teleföretagets eller ett i 26 § 3 mom. avsett företags eget bruk eller behövs för dessa företags eget rimliga framtida behov.

6 a kap.

Bestämmelser om samhällsomfattande tjänster

59 §

Urval av företag som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster

Kommunikationsverket skall genom beslut utse ett eller flera teleföretag, företag som tillhandahåller nummerupplysningstjänster el-

ler företag som tillhandahåller telefonkatalogtjänster till operatörer för samhällsomfattande tjänster, om det är nödvändigt för att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls inom ett visst geografiskt område.

Urvalsförfarandet skall vara effektivt, objektivt, öppet och icke-diskriminerande. Till operatör för samhällsomfattande tjänster skall det företag utses som har de bästa förutsättningarna för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt 1 §.

Kommunikationsverket skall ändra det beslut som avses i 1 mom., om det sker betydande förändringar i de omständigheter som ligger till grund för beslutet.

60 §

Övervakning av priserna på samhällsomfattande tjänster

Kommunikationsverket skall övervaka prissättningen av de samhällsomfattande tjänster som de utsedda operatörerna tillhandahåller och jämföra den med prisnivån för andra kommunikationstjänster.

60 a §

Nettokostnaderna för samhällsomfattande tjänster

Med nettokostnaderna för samhällsomfattande tjänster avses de kostnader för tjänstproduktionen som operatören för samhällsomfattande tjänster inte kan täcka med intäkterna från dessa tjänster.

Om det är uppenbart att tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster är en oskälig ekonomisk belastning för ett företag som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, skall Kommunikationsverket på yrkande av operatören beräkna nettokostnaderna för de samhällsomfattande tjänsterna.

Kommunikationsverket är vid beräkning av nettokostnaderna inte bundet av de uppgifter som operatören för samhällsomfattande tjänster har lämnat eller de principer operatören iakttagit vid beräkningen av kostnaderna.

60 b §

Ersättning för kostnader som operatören för samhällsomfattande tjänster förorsakats

Den andel av nettokostnaderna för de samhällsomfattande tjänsterna som med hänsyn till företagets storlek, arten av företagsverksamheten och omsättningen av företagets televerksamhet, nummerupplysningstjänst eller telefonkatalogtjänst samt andra omständigheter som kan jämföras med dessa utgör en oskälig ekonomisk belastning skall på yrkande av denna operatör för samhällsomfattande tjänster ersättas av statens medel.

Kommunikationsministeriet bestämmer utifrån en nettokostnadskalkyl som görs av Kommunikationsverket om ersättning för de kostnader som avses i 1 mom.

Ersättning betalas retroaktivt för högst ett år från det att yrkandet framställts.

60 c §

Skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster som avser allmänna telefonitjänster

Teleföretag som Kommunikationsverket i enlighet med 59 § utsett för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i form av allmänna telefonitjänster är skyldiga att oberoende av geografiskt läge och till ett skäligt pris tillhandahålla anslutningar till ett allmänt kommunikationsnät på den ort där användaren stadigvarande bor eller finns. Teleföretaget skall leverera anslutningen inom skälig tid från beställningen.

Anslutningen skall vara sådan att det är möjligt att ringa nödsamtal, ringa och ta emot inrikes- och utlandssamtal samt använda andra sedvanliga telefonitjänster. Anslutningen skall dessutom möjliggöra en ändamålsenlig Internetförbindelse. Teleföretaget kan också tillhandahålla de ovannämnda tjänsterna via flera anslutningar, om det inte medför oskäliga extra kostnader för användaren.

En operatör för samhällsomfattande tjänster har rätt att vägra ingå avtal om en anslutning som avses i 1 mom. med en användare, om användaren har åtalats eller under det senaste året dömts för störande av post- och teletrafik

som begåtts med hjälp av ett teleföretags anslutning eller om användaren har obetalda, förfallna och ostridiga skulder hos någon annan operatör för samhällsomfattande tjänster för användningen av dennes anslutning.

7 kap.

Användarens rättigheter

83 a §

Bestämmelsernas tvingande natur

Avvikelse från bestämmelserna i detta kapitel får inte genom avtal göras till nackdel för konsumenten. Bestämmelserna i 67 a—67 i, 71—75, 78, 79, 79 a och 80 § i detta kapitel tillämpas på andra avtal än avtal med konsumenter endast om inget annat har överenskommit.

87 §

Kostnadsredovisningssystem

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som samlas in med hjälp av kostnadsredovisningssystemet och om beskrivningen av kostnadsredovisningssystemet. Föreskrifterna kan gälla

1) uppgifter som är nödvändiga för att visa sambandet mellan kostnadsredovisningssystemet och prissättningen,

2) innehållet och utformningen av beskrivningen av kostnadsredovisningssystemet,

3) lämnande av beskrivningen av kostnadsredovisningssystemet till Kommunikationsverket.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

88 §

Tillsyn över kostnadsredovisningssystemet

Teleföretaget skall välja en sådan godkänd och oberoende revisor som avses i revisionslagen (936/1994) för granskning av teleföretagets kostnadsredovisningssystem i samband med revisionen av teleföretaget. Revisorn skall upprätta en berättelse över granskningen. Teleföretaget skall lämna berättelsen till Kommunikationsverket före utgången av augusti månad efter det att teleföretagets räkenskapsperiod utgått.

Kommunikationsverket kan meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter och vilket material som skall ingå i granskningsberättelsen. Föreskrifterna kan gälla

1) allmänna uppgifter om det teleföretag som granskas och om granskningssättet,

2) det material som omfattas av granskningsskyldigheten,

3) kriterier som utvisar om teleföretagets verksamhet svarar mot de skyldigheter företaget ålagts,

4) det material som skall fogas som bilaga till berättelsen.

Kommunikationsverket skall årligen offentliggöra en berättelse om hur kostnadsredovisningssystemen följs i teleföretagen.

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2007. Teleföretagens rättigheter och skyldigheter enligt 59 och 60 § sådana de lydde vid denna lags ikraftträdande förblir emellertid i kraft tills Kommunikationsverket gjort en första bedömning enligt 59 § i denna lag om i bruktagande av urvalsförfarandet.

Kommunikationsminister *Susanna Huovinen*

Nr 71

L a g**om Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet**

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Uppgifter

För att utveckla boendet finns Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet.

Centralen har, om inte något annat bestäms om behörigheten i ett ärende, till uppgift att

1) ha hand om genomförandet av det statliga stöd som beviljas för byggande, förvärv och ombyggnad av bostäder samt av statliga bidrag och borgen i anslutning till boendet,

2) styra och övervaka användningen av det bostadsbestånd för vilket arava- och räntestödslån har beviljats och i samråd med Statskontoret ha hand om statens riskhantering i anslutning till bostads- och lånebeståndet,

3) utföra sakkunniguppgifter och informationstjänster som gäller boendet och bostadsmarknaden samt göra utredningar som an knyter till dem.

Närmare bestämmelser om centralens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Dessutom kan centralen tilldelas andra uppgifter som lämpar sig för dess ansvarsområde så som bestäms i statsbudgeten.

2 §

Administrativ ställning

Styrningen och övervakningen av centralen ankommer på miljöministeriet.

RP 240/2006
MiUB 6/2006
RSv 220/2006

3 §

Direktionen

Centralen har en direktion, som är den i lagen om statens bostadsfond (1144/1989) avsedda direktionen.

Bestämmelser om direktionsens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Avgifter

Centralen kan för sina tjänster och övriga prestationer ta ut avgifter så som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

5 §

Närmare bestämmelser

Bestämmelser om personalen, tillsättandet av tjänster och behörighetsvillkoren samt om avgörandet av ärenden vid centralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

I fråga om den interna ledningen och om andra ärenden som faller inom den interna förvaltningen vid centralen bestäms i arbetsordningen.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
När lagen träder i kraft övergår personalen i tjänste- och arbetsavtalsförhållande vid statens bostadsfond till anställning hos Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Vad som föreskrivs om statens bostadsfonds uppgifter någon annanstans i lag, med undantag för lagen om statens bostadsfond och bestämmelser som utfärdats med stöd av den, gäller efter att denna lag har trätt i kraft Finansierings- och utvecklingscentralen för boendet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Hannes Manninen*

Nr 72

Lag**om ändring av lagen om statens bostadsfond**

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 15 december 1989 om statens bostadsfond (1144/1989) 1 § 3 mom.,
 3 § 2 mom. och 4 § 2 mom., sådana de lyder i lag 351/1993, samt
ändras 4 § 1 mom. 4 punkten och 5 §, sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

4 §

Bostadsfondens direktion har till uppgift att

4) för miljöministeriet lägga fram ett förslag om användning av fondens överskott eller om täckning av underskott ur fondens medel.

5 §

Bostadsfondens räkenskapsperiod är ett kalenderår. Miljöministeriet tillsätter för fonden två revisorer, av vilka den ena skall vara en av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR) och den andra en revisor inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (OFR).

Om en revisor under räkenskapsperioden lägger märke till något betydelsefullt att anmärka på i fråga om fondens förvaltning eller ekonomi, skall miljöministeriet omedelbart underrättas om saken.

Revisorerna skall granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. Revisorerna skall för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse, där de särskilt skall uttala sig om

1) huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med de bestämmelser som gäller för upprättande av bokslut,

2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om verksamhetens effektivitet och produktivitet samt om fondens ekonomiska ställning,

3) huruvida fonden har förvaltats enligt de bestämmelser som gäller den,

4) fastställandet av bokslutet, samt om

5) fondens direktions förslag till disposition av fondens resultat.

Miljöministeriet beslutar före utgången av april om fastställandet av fondens bokslut samt om de åtgärder som fondens bokslut ger anledning till.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Hannes Manninen*

Nr 73

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen med den palestinska myndighetens presidentkansli om Finlands bistånd till den internationella särskilda mekanismen**

Given i Helsingfors den 2 februari 2007

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern förordnad att handlägga ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Den i Ramallah den 12 januari 2007 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och den palestinska myndighetens presidentkansli om Finlands bistånd till den internationella särskilda mekanismen, som godkänts av republikens president den 29 december 2006, är i kraft från den 12 januari 2007 så som därom har överenskommit.

2 §

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 7 februari 2007.

Helsingfors den 2 februari 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet, som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

Nr 74

**Utrikesministeriets förordning
om ändring av arbetsordning för utrikesministeriet**

Given i Helsingfors den 31 januari 2007

I enlighet med utrikesministeriets beslut
ändras i utrikesministeriets förordning av den 22 december 2005 om arbetsordning för
utrikesministeriet (1174/2005) 29 §, som följer:

29 §

Rättsavdelningens organisation

Vid rättsavdelningen finns följande enheter:

- 1) Folkrätt,
- 2) EU-rättsliga frågor och traktaträtt,
- 3) EU-domstolsärenden,
- 4) Människorättsdomstols- och människorättskonventionsärenden,

- 5) Konsulära ärenden, och
- 6) Pass- och visumärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av arbetsordningen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 31 januari 2007

Minister *Erkki Tuomioja*

Statssekreterare som kanslichef Pertti Torstila